

‘वीरवतीः’ पुत्रपौत्रादिभिर्वीरैर्युक्ताः, ‘भद्राः’ कल्याणरूपाः,
‘घृतं दुहानाः’ घृतक्षीरादिद्रव्याणि सम्पादयन्त्यः । ‘विश्वतः
प्रपीनाः’ सर्व्वमपि जगत् प्रकर्षेणाप्यायन्त्यः, ‘उषासः’ यथोक्त-
गुणविशिष्टा उषःकालदेवताः, भगस्य प्रसादात् ‘सदं’ सदनं,
कर्मानुष्ठानस्थानं, प्रति ‘उच्छन्तु’ प्रभातं कुर्व्वन्तु । हे ‘उषासः’,
‘यूयं’, ‘स्वस्तिभिः’ चेमरूपैः फलप्रदानैः, ‘नः’ अस्मान्,
‘पात’ रक्षत ॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः ।

‘ता सूर्य्येति’ पशुद्वन्द्वे चन्द्रसूर्य्याख्यदेवते ।

‘हिरण्या’ज्ञो वेदति स्यात् ‘नासत्’ ततोपहोमकः ॥

‘प्रातरग्निमिति’ प्रोक्तं पशौ स्याद्भगदेवके ।

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दं निवारयन् ।

पुमार्थांश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

श्रीमद्राजाधिराज-राजपरमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक श्री-
वीरहरिहरभूपालसाम्राज्यधुरन्धरेण सायनाचार्य्येण विर-
चिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे यजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डेऽष्टम-
प्रपाठके नवमोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

समाप्तोऽयं द्वितीयकाण्डः ॥